

UZASADNIENIE

W punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku z dnia 22 września 2015 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo-akcyjnej w K. na rzecz powoda A. G. kwotę 3.789 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, za jednoczesnym zwrotem przez powoda nabytych od pozwanego rzeczy w postaci łóżka P. 160x200 bez stelaża, stelaża C 160x200 do łóżek, materaca P. 113 160x200 i ochraniacza pod materac 160x200. Nadto w punkcie drugim wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowo-akcyjnej w K. na rzecz powoda A. G. kwotę 1.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach i zważył co następuje:

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży mebli.

W dniu 5 grudnia 2012 roku, powód A. G. zakupił u pozwanego w salonie sprzedaży V. przy al. (...) w Ł., towary w postaci m.in. łóżka P. o wymiarach 160x200 cm bez stelaża o wartości 1.544,70 zł, stelaża C 160x200 do łóżek o wartości 121,95 zł, materaca P. 113 160x200 o wartości 2.049,99 zł oraz ochraniacza pod materac o wymiarach 160x200 o wartości 72,36 zł. Łączna wartość wymienionych towarów wyniosła 3.789 zł.

W maju 2014 roku w zakupionym łóżku powód stwierdził usterkę w postaci poluzowania się śrub w miejscach łączenia pomiędzy szczytami a listwami bocznymi łóżka, co powodowało jego chybotać. A. G. usiłował wyeliminować powstałą usterkę poprzez dokręcanie śrub, co jednak nie przyniosło pożądanego efektu. W dniu 6 czerwca 2014 roku powód zgłosił pozwanemu reklamację, w treści której opisał stwierdzone wady zakupionego produktu .. (...) odpowiedzi na reklamację sprzedający uznał ją za bezzasadną.

Powód pismem z dnia 4 lipca 2014 roku, odebrany przez stronę pozwaną w dniu 10 lipca 2014 roku, odstąpił od umowy sprzedaży łóżka P., stelaża, materaca P. oraz ochraniacza pod materac.

Według opinii biegłego zakupione przez powoda łóżko P. o wymiarach 160x200 cm posiadało istotną wadę fabryczną spowodowaną niewłaściwą konstrukcją łóżka, polegającą na: pominięciu wzmocnienia kształtowego, niepoprawnym dobraniu kształtu elementu scalającego podzespoły wyrobu (płaskiego) w odniesieniu do punktu przyłożenia (w formie rury), co skutkowało niezapewnieniem płaszczyzny przyłożenia w miejscu połączenia ze sobą w/w elementów oraz niepoprawnym dobraniu sposobu połączenia oraz zanizonym wymiarem grubości przekroju materiału (rury) jako elementu składowego podzespołu bezgłowia z pominięciem: wypełnienia rury w miejscu mocowania, wzmocnienia kształtowego wyrobu oraz ukształtowania płaskownika stycznie do kształtu nogi. Na skutek opisanych wad zakupione przez powoda łóżko nie mogło być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Opierając się na powyższych ustaleniach Sąd Rejonowy podniósł, że w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie sprzedaży (art. 535 - 602 k.c.), jak również, z uwagi na datę zawarcia przedmiotowej umowy, przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002 r., Nr 141, poz. 1176 ze zm.).

Bezspornym było w niniejszej sprawie, że powód zawarł ze stroną pozwaną umowę sprzedaży m.in. łóżka P. bez stelaża o wartości 1.544,70 zł, stelaża C o wartości 121,95 zł, materaca P. o wartości 2.049,99 zł oraz ochraniacza pod materac o wartości 72,36 zł. Bezspornym był również fakt zgłaszania przez powoda wad zakupionego łóżka.

W ocenie Sądu Rejonowego wątpliwości nie budziła okoliczność zgłoszenia przez powoda reklamacji oraz złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, jak również to, że odstępując od umowy powód formułował swoje roszczenie w oparciu o przepisy ustawy konsumenckiej. Co prawda w oświadczeniu tym jako podstawę prawną żądania powód

wskazał przepis art. 560 k.c., to jednak wola osoby dokonywającej czynności prawnej, z zastrzeżeniem wyjątków w przepisach prawa przewidzianych, może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny (art. 60 k.c.) i należy ją tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których została wyrażona, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje (art. 65 k.c.). W konsekwencji za bezsporne uznać należy, że to treść oświadczenia woli, nie zaś powołana w niej podstawa prawna, wyznacza kryteria, według których należy dokonywać jego prawnej oceny. W omawianym zaś przypadku nie budzi wątpliwości zarówno wola, jak i zamiar strony powodowej przy formułowaniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Stanowcze wezwanie do zwrotu uiszczonyj ceny w oznaczonym terminie implikuje zdaniem Sądu konstatację, że intencją powoda było zakończenie łączącego strony stosunku prawnego.

W ocenie Sądu Rejonowego przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe dowiodło, że zakupione przez powoda łóżko było dotknięte wadami. Powołany w sprawie biegły, po dokonaniu oględzin łóżka, stwierdził, że przy jego wytwarzaniu popełniono istotne błędy konstrukcyjne i materiałowe, w konsekwencji czego produkt ten został wykonany wadliwie i niezgodnie ze sztuką, przez co nie nadaje się on do używania zgodnie z jego przeznaczeniem. Skoro zakupione przez powoda u pozwanego łóżko dotknięte było opisanymi powyżej wadami o charakterze stricte użytkowym, a więc wpływającymi na korzystanie z niego, których źródłem było nieprawidłowe wykonanie przez producenta, uznać należy, że zakupiony przez powoda towar jest niezgodny z zawartą przez strony umową sprzedaży, a zatem powodowi przysługują przewidziane ustawą o sprzedaży konsumenckiej uprawnienia.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Rejonowy podkreślił, że reklamowane łóżko, dotknięte wadami, stanowi funkcjonalną całość z dobranym do łóżka materacem, stelażem oraz ochroniaczem pod materac, a zatem rzeczy te stanowią przynależność łóżka zgodnie z art. 51 § 1 k.c. ze wszystkimi tego konsekwencjami. W rozpoznawanej sprawie nie ma wątpliwości, że odstąpienie przez powoda od umowy kupna łóżka obejmowało także przynależność w postaci materaca, stelaża oraz ochroniacza pod materac.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie apelacją zaskarżyła strona pozwana, zaskarżając wyrok w części, tj. co do kwoty 2.244,30 złotych oraz co do rozstrzygnięcia w części orzekającej o kosztach procesu.

Pozwana zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 560 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż odstąpienie od umowy złożone przez profesjonalnego pełnomocnika, w oparciu o ten przepis jest skuteczne, podczas gdy zastosowanie powinny znaleźć przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002 r., Nr 141, poz. 1176 ze zm.);
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 51 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż materac, ochroniacz i stelaż stanowią przynależności łóżka P., podczas gdy są one samodzielnymi i odrębnymi przedmiotami obrotu;
- naruszenie prawa procesowego tj. art. 9 k.p.c. w związku z art. 158 k.p.c. mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez brak doręczenia protokołu rozprawy z dnia 20 kwietnia 2015 roku, mimo zgłoszonego i prawidłowo opłaconego wniosku o jego doręczenie przez stronę pozwaną, a co za tym idzie uniemożliwienie ustosunkowania się do twierdzeń i okoliczności podnoszonych na rozprawie;

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. poprzez oddalenie powództwa w części tj. co do kwoty 2.244,30 złotych i orzeczenie że strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1.544,70 złotych „powiększonej” o ustawowe odsetki od dnia wymagalności do dnia zapłaty, jak również o orzeczenie co do kosztów sądowych, w tym kosztów zwianych z opinią biegłego. Skarżący wniosł również o orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I i II instancji według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i rozważania w zakresie oceny materiału dowodowego oraz podstawy prawnej rozstrzygnięcia, przyjmując je za podstawę także własnego rozstrzygnięcia i odwołuje się do nich bez potrzeby ich powtarzania.

W pierwszej kolejności – wbrew porządkowi skargi apelacyjnej – należy odnieść się do zarzutów apelacji dotyczących naruszenia przepisów prawa procesowego, gdyż to właśnie ustalenia faktyczne determinują zastosowanie prawa materialnego.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów naruszenia prawa procesowego odnoszących się do pozbawienia bądź ograniczenia prawa pozwanego do realizacji jego procesowych uprawnień związanych z niedoręczeniem pełnomocnikowi pozwanego odpisu protokołu rozprawy z dnia 9 kwietnia 2015 roku.

Jak wynika akt sprawy w dniu 24 kwietnia 2015 roku, wpłynął do akt wnioski o wydanie i doręczenie stronie pozwanej kserokopii protokołu rozprawy z dnia 9 kwietnia 2015 roku. Z uwagi na to, że akta w tym czasie znajdowały się w Sądzie Okręgowym w Łodzi - wniosek nie został zrealizowany. Jednakże orzeczenie Sądu I instancji zapadło dopiero w dniu 22 września 2015 roku. Pełnomocnik pozwanego dysponował okresem pięciu miesięcy, aby skutecznie domagać się od Sądu wydania przedmiotowego dokumentu czego jednak z niezrozumiałych względów nie uczynił. Dodatkowo podkreślić należy, że stanowisko powoda przez okres trwania postępowania przed Sądem I instancji było niezmiennie i pozwany miał faktyczną możliwość się do niego ustosunkować co zresztą uczynił w pismach procesowych.

Niezależnie od powyższego, uznając nawet, iż uchybienie o jakim mowa w apelacji wystąpiło w przedmiotowej sprawie na etapie postępowania przed Sądem I instancji, to strona pozwana nie wykazała, zdaniem Sądu Okręgowego, aby uchybienie to mogły mieć wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia. Z uwagi na powyższe zarzut ten należy uznać za bezzasadny.

Wobec odniesienia się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania aktualizuje się konieczność analizy zarzutów naruszenia prawa materialnego.

Zarzut naruszenia art. 560 k.c. jest bezzasadny

Nie budzi wątpliwości, iż złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy podlega ogólnym zasadom dotyczącym oświadczeń woli. Sens oświadczeń woli ujawnionych w postaci pisemnej, ustala się przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu (por. uchwała Sądu Najwyższego z 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95, OSNC 1995/12/168; wyroki Sądu Najwyższego z 12 grudnia 11 2002 r., V CKN 1603/00, Lex nr 75350; z 7 kwietnia 2005 r., II CK 431/04, Lex nr 145198; z 23 kwietnia 2009 r., IV CSK 558/08, Lex nr 512966).

W oświadczeniu powód odstąpił od umowy sprzedaży powołując się na ujawnione fabryczne wady towaru i odmowę uwzględnienia zgłoszonej reklamacji. Treść złożonego oświadczenia nie budzi żadnych wątpliwości, jako jednoznaczna. Z treści złożonego oświadczenia jasno również wynika wola i zamiar składającego oświadczenie. Podstawa prawna odstąpienia od umowy nie należy do istotnych postanowień takiego oświadczenia woli.

Podanie błędnej podstawy oświadczenia, nie ma wpływu na skuteczność oświadczenia kupującego o odstąpieniu od umowy sprzedaży (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego dnia 28 listopada 2000 r., I CKN 313/2000, OSNC 2001/5/79).

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że przedmiotowe oświadczenia w imieniu powoda złożył zawodowy pełnomocnik.

W pierwszej kolejności odnosząc się do kolejnego z zarzutów tj. zarzutu naruszenia art. 51 k.c. poczynić należy kilka uwagi o charakterze ogólnym dotyczących przynależności.

W świetle art. 51 k.c. wyodrębnić można zespół cechy właściwych przynależności.

Po pierwsze, przynależność jest odrębną rzeczą, inaczej niż część składowa, która stanowi integralny element rzeczy złożonej i pozbawiona jest samoistności. Po drugie, przynależnością może być wyłącznie rzecz ruchoma; nieruchomości nie może więc być przynależnością. Po trzecie, przynależnością jest rzecz potrzebna do korzystania z rzeczy głównej zgodnie z jej przeznaczeniem. Rzecz jest potrzebna do korzystania z rzeczy głównej wówczas, gdy umożliwia, ułatwia, a nawet uprzyjemnia korzystanie z rzeczy głównej. Po czwarte, zgodnie z art. 51 § 1 in fine KC, przynależność musi pozostawać z rzeczą główną w faktycznym związku odpowiadającym celowi, jakim jest potrzeba korzystania z rzeczy głównej (por. komentarz do art. 51 kodeksu cywilnego pod. red. Osajda 2016, wyd. 13).

Obrazowo mówiąc, przynależność służy do lepszego, wygodniejszego, niekiedy komfortowego korzystania z rzeczy głównej. Takie zaś przeznaczenie zależy od subiektywnej woli właściciela (por. M. Bednarek, komentarz do art. 44-55 kodeksu cywilnego Mienie, s. 160).

Przekładając powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy podnieść należy co następuje; Bez wątpienia zakupiony przez powoda u pozwanego stelaż i materac wraz z ochraniaczem pozostają w faktycznym związku z zakupionym przez powoda łóżkiem (rzeczą główną). Niewątpliwie również są to przedmioty niezbędne do korzystania z rzeczy głównej zgodnie z jej przeznaczeniem. Przedmioty te zostały zakupione przez powoda do konkretnego modelu łóżka. Powód zdecydował się na zakup łóżka, stelaża i materaca wraz z ochraniaczem jako całości. Niewątpliwie w niniejszej sprawie stelaż i materac i ochraniacz należy traktować jako przynależności zakupionego przez powoda łóżka. Podnoszone w uzasadnieniu apelacji kwestie związane z praktyką sprzedawców pozostają bez znaczenia dla prawidłowości rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach zastępstwa procesowego za drugą instancję orzeczono na podstawie 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.